

Πιστοποιείται
Τσινιέου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΩΤ. 7206/2001
72106

Προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων

ΑΙΤΗΣΗ

[Κατ' άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285)]

- Α. Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CASA DELFINO Α.Ε. Ξενοδοχειακές και Τουριστικές Επιχειρήσεις» που εδρεύει στα Χανιά και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Ματθαίο Μαρκαντωνάκη του Κλέαρχου.
- Β. 1) Ευάγγελου Αδαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Κολυμβαρίου Κισσάμου.
2) Σπύρου Αδαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Χανίων, οδός Αγίου Ιωάννου Ξένου 3.
- Γ. Νεκταρίου Λιονάκη του Αντωνίου, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.
- Δ. 1) Αλέξανδρου-Μάριου Νικηφοριάδη του Βύρωνος, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 15.
2) Δανάης Σκαράκη του Ευθυμίου, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 15.
- Ε. Ρούσσου Νικολουδάκη του Στέφανου, κατοίκου Χανίων, οδός Καλλινίκου Σαρπάκη 50.
- ΣΤ. 1) Μιχάλη Γιαννακάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 53.
2) Μαρίας Βεργανελάκη του Ευστρατίου, κατοίκου Χανίων, οδός Βιβιλάκη 53.
- Ζ. Μιχάλη Αλεξανδράκη του Βασιλείου, κατοίκου Χανίων οδός Βιβιλάκη 55.
- Η. 1) Νεκταρίου Λιονάκη του Αντωνίου, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.
2) Χαρίκλειας Ντουντουνάκη του Αλκινδού, κατοίκου Χανίων, οδός Σφακίων 21.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ

της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985), και

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ

του καθορισθέντος με την ως άνω νομαρχιακή απόφαση παλαιού αιγιαλού.

Η εξεταζόμενη απόφαση του Νομάρχη Χανίων

1. Με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων 400/9.1.1985 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία πόλης Χανίων (οδός Βιβιλάκη) Ν. Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 29/14.2.1985) επικυρώθηκε η από 16.9.1983 Έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας και θέσεων αμμοληψίας Ν. Χανίων, καθώς και το από Φεβρουάριο 1979 τοπογραφικό διάγραμμα που τη συνοδεύει, το οποίο συντάχθηκε από την Τεχνική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών και επί του οποίου η πιο πάνω Επιτροπή καθόρισε με κόκκινη γραμμή τα όρια του αιγιαλού, με κίτρινη γραμμή τα όρια τα παραλίας και με μπλέ γραμμή τα όρια του παλαιού αιγιαλού στη θέση Βυρσοδεψεία οδού Βιβιλάκη πόλεως Χανίων. Η εν λόγω νομαρχιακή απόφαση δημοσιεύθηκε κατά νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με την έκθεση της επιτροπής και το προαναφερθέν τοπογραφικό-υψομετρικό διάγραμμα, θεωρημένο από τον αρμόδιο Διευθυντή της Τεχνικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Ας σημειωθεί ότι τα μέλη της τριμελούς Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, αφού διενήργησαν αυτοψία στην περιοχή, συνέταξαν την από 16.9.1983 έκθεση, στην οποία αναφερόταν ότι «γ) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει περίπτωση παλαιού αιγιαλού». Ακολούθως, η έκθεση αυτή διαβιβάσθηκε με το έγγραφο 13611/28.9.1983 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων προς στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, προκειμένου να γνωμοδοτήσει. Ωστόσο, το ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2-Τμήμα IV-β) δεν

συμφώνησε με την έκδοση επικυρωτικής απόφασης του Νομάρχη, μεταξύ άλλων, επειδή -όπως αναφέρεται στο έγγραφο 187.2/417/84 που απηύθυνε στην Οικονομική Εφορία Χανίων- έπρεπε να τεθεί παλαιός αιγιαλός και της επέστρεψε την υπόθεση για να γίνουν οι υποδεικνυόμενες διορθώσεις.

3. Σε συμμόρφωση προς το υπόψη έγγραφο του ΓΕΝ καθορίσθηκαν τα όρια παλαιού αιγιαλού, διορθώθηκε η από 16.9.1983 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, ώστε να διαλαμβάνει και περί οριογραμμής παλαιού αιγιαλού και ο φάκελος διαβιβάσθηκε εκ νέου στο ΓΕΝ, το οποίο διατύπωσε τη σύμφωνη γνώμη του με το έγγραφο 187.2./696/84, με συνέπεια να εκδοθεί εν τέλει η προαναφερθείσα, από 9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων. Ας σημειωθεί ότι κατά τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού στην ως άνω θέση (Βυρσοδεψεία οδού Βιβιλάκη) δεν ενημερώθηκαν, στο πλαίσιο της σχετικής διοικητικής διαδικασίας, οι ιδιοκτήτες των ακινήτων (Ταμπακαριών) που περιελήφθησαν εντός της οριογραμμής του (βλ. παρακάτω II3).

4. Ως ιδιοκτήτες ακινήτων κειμένων εντός των καθοριζομένων με την ως άνω νομαρχιακή απόφαση ορίων παλαιού αιγιαλού, υποβάλουμε ήδη ενώπιόν Σας την παρούσα αίτηση, με την οποία επιδιώκουμε την ανάκληση της προαναφερθείσας νομαρχιακής απόφασης κατά το μέρος της με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Ταμπακαριά της περιοχής οδού Βιβιλάκη Χανίων χωρίς τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

Για τον σκοπό αυτό επικαλούμαστε τα ακόλουθα:

II

Οι εφαρμοστέες διατάξεις και η ερμηνεία τους από το ΣτΕ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285), «Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και

προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού...». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, η διάταξη αυτή «έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός, κατά το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, συνοδευομένης από σχετικά στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, υποκείμενη σε αίτηση ακύρωσης, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (βλ. Σ.τ.Ε.1256/2018, 158/2017, 2245/2014 κ.ά.).

2. Η ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του τότε ισχύοντος α.ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (Α' 154), ο οποίος καταργήθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του προαναφερθέντος ν. 2971/2001.

Κατά το άρθρο 1 του αναγκαστικού αυτού νόμου, «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχομένη από τας μέγιστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιούτον εις το Δημόσιον και προστατεύεται και διαχειρίζεται υπ' αυτού», ενώ στα επόμενα άρθρα 2 και 3 προβλέπεται η διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 2 [όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 719/1977 (Α' 301)], ορίζεται ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού γίνεται από ειδική προς τούτο Επιτροπή επί τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος, με τη χάραξη ερυθράς γραμμής, στο δε άρθρο 3 παρ. 1 ότι η έκθεση της οικείας Επιτροπής, μετά του σχετικού διαγράμματος,

«επικυρούμενα υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν συμφώνου γνωμοδότησεως του ΓΕΝ [Γενικού Επιτελείου Ναυτικού], συντάσσονται εις τριπλούν...». Στο άρθρο 5 του ιδίου α.ν. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983 (Α' 33)] ορίζεται, περαιτέρω, ότι όπου ο αιγιαλός, λόγω της φύσης της συνεχόμενης ξηράς, δεν δύναται να εξυπηρετήσει την επικοινωνία της θάλασσας με την ξηρά και της ξηράς με τη θάλασσα, επιτρέπεται η διαπλάτυνσή του με την προσθήκη σ' αυτόν λωρίδας γης, πλάτους έως 50 μέτρων, από την παρακείμενη ξηρά, μη δυναμένης να οικοδομηθεί, η οποία καλείται παραλία. Στο επόμενο άρθρο 6 ορίζεται ότι η οριογραμμή της παραλίας καθορίζεται από την ανωτέρω Επιτροπή επί διαγράμματος, με τη χάραξη κίτρινης γραμμής (παρ. 1), ότι η δημιουργία παραλίας «γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, επικυρώσεως ... την έκθεσιν της Επιτροπής μετά του διαγράμματος», ότι «[α]πό της δημοσιεύσεως δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της ανωτέρω αποφάσεως, μετά της εκθέσεως και του διαγράμματος, θεωρείται οριστικώς καθορισθείσα η παραλία» (παρ. 2, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1078/1980, Α' 238) και ότι τα επί των ακινήτων της παραλίας «εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αποζημιούνται υπό του Δημοσίου κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί αποζημιώσεως απαλλοτριουμένων ακινήτων λόγω δημοσίας ανάγκης ή κοινής ωφελείας» (παρ. 3). Κατά το άρθρο 7 παρ. 1 δε, «ο αιγιαλός και η παραλία, εκτός του κυρίου και αρχικού αυτών προορισμού ... δύναται να χρησιμεύσωσι και δι' άλλους σκοπούς, οίον συγκοινωνίας, εξωραϊστικούς, και λοιπούς κοινωφελείς σκοπούς, ως και δι' εκμετάλλευσιν προς το συμφέρον του Δημοσίου...».

3. Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 2344/1940 ορίζεται ότι, «Εις περίπτωσιν, καθ' ην ένεκα προσχώσεων ή άλλων αιτίων είναι εμφανές, ότι, καθ' όν χρόνον ενεργείται ο καθορισμός, ο αιγιαλός είναι διάφορος του εις το παρελθόν τοιούτου εκ μαρτυρικών δε καταθέσεων μαρτύρων εξεταζομένων ενόρκως υπό της Επιτροπής ή εκ διαφόρων άλλων ενδείξεων δύναται να καθορισθή η παλαιά θέσις του αιγιαλού, η υφισταμένη μέχρι μεν του έτους 1884, εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών, και

πρότερον δε, εάν δεν υφίστανται τοιαύται, η Επιτροπή προβαίνει εις τον καθορισμόν του παλαιού αιγιαλού, χαρασσομένης επί του διαγράμματος κυανής γραμμής».

Όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών καθιερώνεται διοικητική διαδικασία οριοθέτησης της δημόσιας κτήσης, που προκύπτει από την μετατόπιση της ακτογραμμής προς την θάλασσα. Έτσι, όταν κατά τον καθορισμό των ορίων του σημερινού αιγιαλού είναι φανερή, λόγω γεωφυσικών φαινομένων ή διεργασιών, όπως είναι οι προσχώσεις, ή άλλων αιτίων, η δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης με παράλληλη βαθμιαία υποχώρηση της θάλασσας, η οικεία επιτροπή προβαίνει, επί τη βάσει καταθέσεων ενόρκως εξεταζόμενων μαρτύρων ή άλλων ενδείξεων, στον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού. Λόγω της φύσεώς του το τμήμα αυτό της ξηράς, ως ανεπίδεκτο κτήσεως ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονταν από τις αναβάσεις των χειμέριων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς την θάλασσα αποτελεί τμήμα της δημόσιας κτήσης. Εν όψει δε τούτου η ως άνω διαδικασία μπορεί κατ' αρχήν να αναχθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά το παρελθόν. Ο νομοθέτης όμως, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του ως άνω καθορισμού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, όταν πριν από το έτος 1884 υπάρχουν κατοχές ιδιωτών στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του παλαιού αιγιαλού, η Επιτροπή μπορεί να αναχθεί μόνο μέχρι του χρόνου αυτού για να διαπιστώσει την θέση και τα όρια του παλαιού αιγιαλού. Η κρίση της Διοίκησης για τον χρόνο διαμόρφωσης του παλαιού αιγιαλού πρέπει να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε μαρτυρικές καταθέσεις (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 158/2017, 2539/2000, 2952/1998, 1185/1996, 3937/1995 κ.ά).

4. Στο άρθρο 1 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», (Α' 285), ορίζεται ότι «1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. 2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς

με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. "Παλαιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού [...].». Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι: «1. Εκτός της δυνατότητας της αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο αν έχει ήδη γίνει καθορισμός. Σε περίπτωση, που δεν έχει γίνει ο καθορισμός αιγιαλού και παραλίας, ο ενδιαφερόμενος δύναται να υποβάλει στην Κτηματική Υπηρεσία αίτηση καθορισμού και τοπογραφικό διάγραμμα σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4. 2. Αν το διάγραμμα έχει συνταχθεί από ιδιώτη μηχανικό, η Κτηματική Υπηρεσία μεριμνά για τον έλεγχο και τη θεώρησή του εντός μηνός από την υποβολή του και στη συνέχεια το θέμα εισάγεται ενώπιον της Επιτροπής στην πρώτη τακτική συνεδρίασή της. 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση ... 4. Δεν μπορούν να περιληφθούν οικίες ή κτίσματα εντός της ζώνης του αιγιαλού, του οποίου για πρώτη φορά χαράσσεται η οριογραμμή, εφόσον έχει γίνει διάβρωση της ακτής πριν από τη χάραξη και τα κτίσματα είχαν ανεγερθεί πριν από τη διάβρωση και εκτός του τμήματος μέχρι του οποίου έφθανε άλλοτε η θάλασσα κατά τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Τα κτίσματα αυτά δύνανται να απαλλοτριώνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού. 5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών ... 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό

κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. Ο επανακαθορισμός της παραλίας, εφόσον συνεπάγεται μείωση της ζώνης της παραλίας που είχε αρχικώς καθορισθεί, επιτρέπεται μόνον αν δεν έχει συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση. 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, όπως έχουν ερμηνευθεί με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. και παραπάνω 1), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό (πρβλ. ΣτΕ 1257/2018, 4807/2013, 4608/2011, 457/2009).

5. Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες». Επίσης, στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως

υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

6. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδόθηκε η 1089532π.ε./Β205π.ε./Β0010/2005 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας. Σύμφωνα με την εν λόγω κ.υ.α. «Τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας εξειδικεύονται ... ως εξής: Άρθρο 1. Η γεωμορφολογία του εδάφους. 1. Στην έννοια της γεωμορφολογίας του εδάφους εντάσσονται οι κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, η εδαφική σύσταση της ακτής, η αποσάθρωσή της από την επίδραση του κυματισμού και το φυσικό όριο βλάστησης δενδρωδών, θαμνωδών και ποωδών παράκτιων φυτών. 2. Ακτές υψηλές (βραχώδη πρηνή με μεγάλες κλίσεις-μεγάλες υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα περιορισμένο εύρος αιγιαλού, αφού τα πρηνή αυτά περιορίζουν τη δράση του κυματισμού. Η οριογραμμή του αιγιαλού στις περιπτώσεις αυτές χαράσσεται σε θέση με υψόμετρο ανάλογο το ύψους κύματος στη συγκεκριμένη περιοχή, λαμβανομένης υπόψη και της θραύσης του κυματισμού στην βραχώδη ακτή. Σε κατακόρυφα πρηνή η οριογραμμή του αιγιαλού χαράσσεται στη στέψη του πρηνούς προκειμένου να καθίσταται υλοποιήσιμη. 3. Ακτές χαμηλές (εδάφη με μικρές κλίσεις-μικρές υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα μεγάλο εύρος αιγιαλού, αφού για να εκτονωθεί η ενέργεια του κυματισμού το κύμα διανύει αρκετή απόσταση στην ξηρά. 4. Το φυσικό όριο βλάστησης

κατά κανόνα αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φθάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο την φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού. Τούτο γιατί η συνήθης φυσική βλάστηση δεν αναπτύσσεται σε περιοχές που επηρεάζονται άμεσα από το νερό της θάλασσας. Άρθρο 2. Τα μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής. 1. Η εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία για τον υπολογισμό του κυματικού πεδίου που προσπίπτει στην ακτή και διαμορφώνει το όριο του αιγιαλού. Περιοχές που προσβάλλονται από διευθύνσεις ανέμων μεγάλης έντασης παρουσιάζουν μεγάλο εύρος αιγιαλού σε συνάρτηση πάντοτε με την γεωμορφολογία της συγκεκριμένης ακτής. Περιοχές προστατευμένες από σφοδρούς ανέμους αναμένεται να παρουσιάζουν μικρότερο γενικά εύρος αιγιαλού. 2. ... Άρθρο 3 Τα κυματικά στοιχεία της περιοχής. 1. Ο υπολογισμός του κυματικού πεδίου της ακτής βασίζεται στη μέγιστη ένταση των επικρατούντων ανέμων που την προσβάλλουν, το ανάπτυσμα της θαλάσσιας έκτασης εμπροσθεν της ακτογραμμής και τη μορφολογία του βυθού στην παράκτια ζώνη. 2. ... Άρθρο 4 Η ύπαρξη τεχνικών έργων που νομίμως υφίστανται. 1. Ένα τεχνικό έργο επηρεάζει κατά κανόνα το κυματικό πεδίο και κατ' επέκταση την ανάβαση του κυματισμού. Επίσης διαμορφώνει άμεσα ή έμμεσα την ακτή και περαιτέρω τη ζώνη του αιγιαλού. 2. Για να ληφθεί υπόψη το τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στη περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής. 3. Στη περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο που είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία. Άρθρο 5 Στοιχεία καθορισμού ζώνης παραλίας. 1. Η ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, οι τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης ... και η ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών αποτελούν στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η επιτροπή ... προκειμένου να καθορίσει την οριογραμμή και κατ' επέκταση τη ζώνη

παραλίας. Η επιτροπή αξιολογεί τα στοιχεία αυτά ενόψει των σκοπών που εξυπηρετούνται με τη δημιουργία της ζώνης παραλίας...».

Όπως έχει επίσης παγίως κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, με τις ανωτέρω διατάξεις του α.ν. 2344/1940 και τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2971/2001 θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους ανάβασης των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων, εφόσον αυτή διενεργείται στον κατάλληλο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 2057/2014, 4807/2013, 5516/2012, 4513/2009, 4479/2009, 3615/2007, 7μ., 1508/2003). Περαιτέρω, κατά τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, όταν αποδεικνύεται ότι εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αυτής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησης ενδιαφερομένου, ο οποίος οφείλει να τεκμηριώνει το αίτημά του. Η σχετική ουσιαστική και τεχνική εκτίμηση ανατίθεται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ιδίου νόμου Επιτροπή, η οποία λαμβάνει υπ' όψιν τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού στοιχεία, δυνάμενη να ενεργήσει και αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσης της (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3380/2015, 4552/2014, 2057/2014, 1229/2014, 3906/2012, 2402/2009).

III

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, όλοι οι αιτούντες είμαστε ιδιοκτήτες ακινήτων στη θέση Βурсοδεψεία (Ταμπκακαριά) οδού Βιβιλάκη και Πλοιάρχων 1866 Χανίων, τα οποία ακίνητα έχουν περιληφθεί στον παλαιό αιγιαλό που καθορίσθηκε εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και χωρίς νόμιμη αιτιολογία με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων του έτους 1985. Τα στοιχεία μας ως ιδιοκτητών ακινήτων στην επίμαχη περιοχή, οι οποίοι υποβάλλουμε την παρούσα με προφανές έννομο συμφέρον, περιλαμβάνονται

στα Παραρτήματα II, III που επισυνάπτονται στο παρόν ως αναπόσπαστο τμήμα του.

Για την τεκμηρίωση του γενόμενου εν προκειμένω εσφαλμένου καθορισμού παλαιού αιγιαλού στη, επικαλούμαστε την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη που εκπονήθηκε από Ερευνητική Ομάδα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία αφορά στην περιοχή των Ταμπακαριών τόσο της οδού Βιβιλάκη όσο και της Αγίας Κυριακής. Εκπονήθηκε δε κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που έθεσε η προαναφερθείσα ΥΑ του 2005 και καταλήγει στα εξής κατ' αντιγραφή συμπεράσματα:

«

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Ε.Μ.Π. & Ε.Κ.Π.Α.:

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ:

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Case Studie:

ΧΑΝΙΑ-ΧΑΛΕΠΑ:ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ-2018

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

6) ΧΡΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ

Για την εκπόνηση της μελέτης χρησιμοποιήθηκαν τα εξής στοιχεία:

1. Γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:50.000 φύλλο «Χανιά» (ΙΓΜΕ).
2. Γεωτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000 (ΙΓΜΕ).
3. Σεισμοτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000.

4. Αεροφωτογραφίες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας
5. Ψηφιακές δορυφορικές εικόνες της Google Earth
6. Αεροφωτογραφίες Drone

→ Οι εργασίες που εκτελέστηκαν για τη σύνταξη της παρούσας γεωλογικής μελέτης είναι οι ακόλουθες:

- Συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και σύνθεση όλων των διαθέσιμων στοιχείων και βιβλιογραφικών δεδομένων για την περιοχή μελέτης, μέχρι σήμερα.
- Ανάλυση του ανάγλυφου της περιοχής ενδιαφέροντος,
- Εξέταση των χαρακτηριστικών των γεωλογικών σχηματισμών, εξέταση της υδρογεωλογικής τους συμπεριφοράς καθώς επίσης και του γενικού τεκτονικού καθεστώτος της περιοχής,
- Περιγραφή του σεισμικού καθεστώτος της περιοχής μελέτης,
- Διάνοιξη ερευνητικών εκσκαφών,
- Φωτογράφιση των δειγμάτων των εκσκαφών που διανοίχθηκαν,
- Φωτογραφική αποτύπωση και μακροσκοπική περιγραφή των ιζημάτων που αναγνωρίστηκαν στις εκσκαφές,
- Ιζηματολογική περιγραφή των ιζημάτων της εκσκαφής,
- Εξέταση στο μικροσκόπιο των ιζημάτων και των απολιθωμάτων που βρέθηκαν εντός των γεωλογικών σχηματισμών στα δείγματα που πάρθηκαν,
- Μικροπαλαιοντολογική-Στρωματογραφική ανάλυση των ιζημάτων των εκσκαφών,
- Ανάλυση των ακτολίθων (beach-rocks),
- Ραδιοχρονολόγηση σε απολιθώματα που βρέθηκαν εντός των υλικών των διανοιχθέντων εκσκαφών σε διαπιστευμένο εργαστήριο,
- Απεικόνιση των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού σε δορυφορικούς χάρτες,
- Παρουσίαση χάρτη κλίμακας 1:500.

I. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ)

Ι.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ.

Η μελέτη των Α/Φ συνήθως μας δίδει μια σαφή εικόνα για την γεωμορφολογική κατάσταση μιας περιοχής και την ενδεχόμενη πρόσφατη εξέλιξη της. Για το σκοπό αυτό μελετήσαμε τις Α/Φ που προμηθευτήκαμε από τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.) διαφόρων χρονολογικών περιόδων, αρχής γενομένης από το 1945, που είναι και οι παλαιότερες διαθέσιμες από τη Γ.Υ.Σ.

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 που έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965 έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Στην αεροφωτογραφία όμως του 1978 παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή στην ακτογραμμή νότια και ανατολικά του μικρού λιμανιού της Αγ. Κυριακής λόγω ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Η σημερινή ακτογραμμή σχεδιάστηκε στην ορθοανηγμένη δορυφορική εικόνα από το Google Earth.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

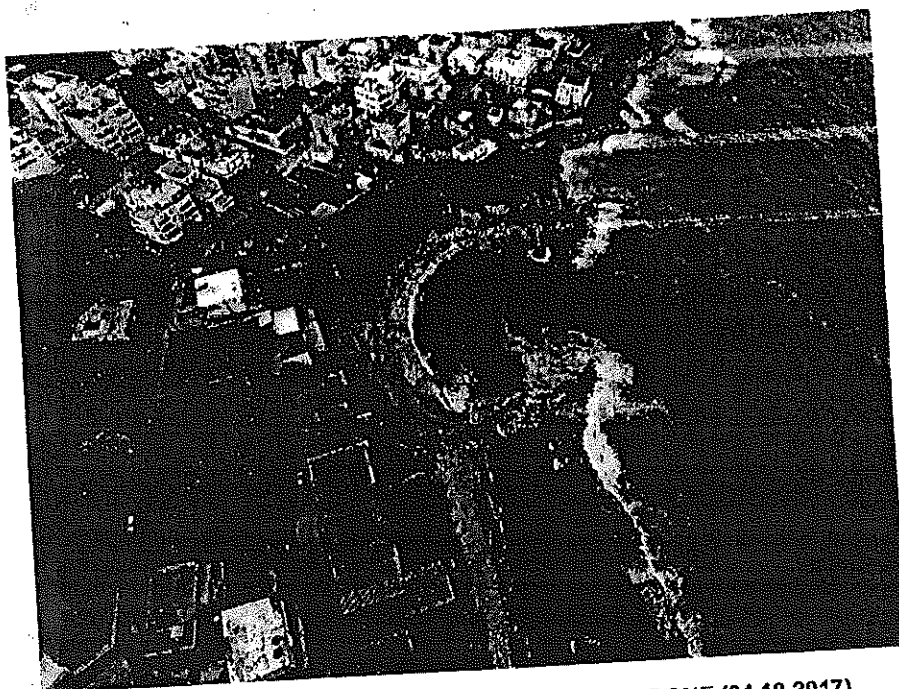
- 6) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή μελέτης με αξιοσημείωτες όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων. Η σημαντικότερη παρέμβαση είναι αυτή της κατασκευής του μικρού λιμένος της Αγίας Κυριακής όπου η θάλασσα απέθεσε εσωτερικά του λιμένος και νοτιοανατολικά αυτού χαρακτηριστικές αμμόδεις αποθέσεις ακτής, όπου ο συνδυασμός με τα φερτά υλικά του ρέματος που εκβάλλει στην συγκεκριμένη θέση δημιούργησε προέλαση της χέρσου σε βάρος της θάλασσας έως και 40 μέτρα. Άρα ο παλαιός αιγιαλός στη θέση αυτή ταυτίζεται με τον αιγιαλό

του 1945 που καθορίζεται από τη χάραξη της ακτογραμμής στην αεροφωτογραφία του 1945.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε ότι γενικά παρατηρείται μια σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 2 έως 3 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 2-3 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφικών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής,

ΧΑΛΕΠΑ ΧΑΝΙΩΝ-ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ
Θέση: ΑΓ.ΚΥΡΙΑΚΗ

Η εικόνα από DRONE (04.10.2017)

- Με πορτοκαλί χρώμα η σημερινή ακτογραμμή
- Με πράσινο χρώμα το όριο της μόνιμης φυσικής βλάστησης, που συμπίπτει με το όριο του αιγιαλού.

I.2. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ ΚΥΜΑΤΟΣ

Υπολογίσθηκαν :

→ το μέγιστο ύψος αναρρίχησης κύματος από το σημείο θραύσης (Fictitious Run Up) και είναι: 20,5 m και συνεπώς το Μέγιστο Ύψος Αναρρίχησης Κύματος είναι : $h = 1,05 \text{ m}$

I.3. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Το όριο ανάπτυξης της φυσικής βλάστησης στην παράκτια ζώνη φτάνει μέχρι την οριογραμμή της μέγιστης ανάβασης του χειμέριου κύματος, συνεπώς ο σημερινός αιγιαλός δεν μπορεί να υπερβαίνει το όριο ανάπτυξης της βλάστησης

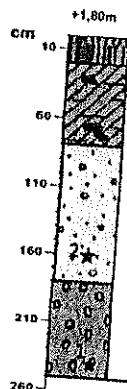
I.4. ΙΖΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ-ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΜΙΚΡΟΠΑΛΑΙΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΘΕΣΗΣ

ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΣΚΑΦΗΣ CHAN-1

Φωτογραφία
εκσκαφής

Λιθο-Στρωματογραφία
εκσκαφής

Μακροσκοπική
περιγραφή

- Υλικά διαμόρφωσης του χώρου (Μπάζα)
- Υλικά προσερχόμενα από το οπέβλητο βυρσοδεψίων
- Μεσαόκοκκος έως αδρόκοκκος άμμος, καστανόκινου χρώματος με διάσπαρτες κροκάλιες ποικίλης σύστασης.
- Χερσαία καστανόχρωμα κζήματα χειμάρρου προέλευσης με κροκάλιες ποικίλης σύστασης.

★ Σημείο δειγματοληψίας

Υδροφόρος ορίζοντας

Στη συγκεκριμένη περιοχή δεν έχουμε πρόσφατες θαλάσσιες αποθέσεις, αντιθέτως σημαντική είναι η παρουσία παράκτιων αιολικών αποθέσεων που φέρουν μικρά κελύφη βενθονικών τρηματοφόρων. Πρόκειται για θαλάσσια μικροαπολιθώματα μικρού βάθους, τα οποία είναι μεταφερμένα από τα θαλάσσια ρεύματα στην ακτή. Τα μικροαπολιθώματα αυτά μεταφέρθηκαν με τη δράση των ανέμων εντός των θινών. Η ηλικία αυτών προσδιορίστηκε με ακρίβεια, με ραδιοχρονολόγηση C14 και είναι της τάξης των 4.280 ± 30 BP χρόνων. Η μελέτη λοιπόν της εκσκαφής CHAN1 έδωσε ότι αρχικά έχουμε τις καστανέρυθρες χερσαίες αποθέσεις και ακολουθούν μικρού πάχους αιολικές αποθέσεις (θίνες περίπου 1m) 4.280 χρόνων και μετά ακολουθούν ιστορικές αποθέσεις απόβλητων βυρσοδεψίων.

Συμπερασματικά, ο παλαιός αιγιαλός (αιγιαλός του 1884) δεν έφτανε τη θέση εκσκαφής διότι τότε θα είχε διαβρώσει και καταστρέψει τις αιολικές αποθέσεις οι οποίες παραμένουν σταθερές εδώ και 4.280 χρόνια σταθερές και καλυπτόμενες από νεώτερες αλλά και ιστορικές αποθέσεις.

II. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΒΙΒΙΛΑΚΗ)

II.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 στην οποία έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965, έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Επίσης η ακτογραμμή που έχει αποτυπωθεί στην αεροφωτογραφία του 1978 και στην ορθοανιγμένη δορυφορική εικόνα Google Earth 2015 δεν παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Α) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή Βιβιλάκη με αξιοσημείωτες μικρές όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 1 έως 2 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 1-2 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της πολύ μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι

σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιονεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού.

Σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής, το μικρό βάθος και η μηδενική κλίση του πυθμένα και οι βράχοι θραύσης των κυμάτων που δημιουργούν προστασία της αβαθούς λεκάνης ηρεμίας που δημιουργείται

Οι ανωτέρω περιγραφείσες συνθήκες προϋπήρχαν μακράν του έτους 1884.

II.2. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Πάνω στις βραχονησίδες που δημιουργούν την προστατευμένη λεκάνη ηρεμίας, αναπτύσσεται μόνιμη βλάστηση σε υψόμετρο από 1,70 έως 2,70 που υποδηλώνει ότι τα χειμέρια κύματα κατά τη θραύση τους στη θέση των βραχονησίδων φτάνουν περί τα 2 μέτρα ύψος και εισερχόμενα στην προστατευμένη λεκάνη μειώνεται κατά πολύ το ύψος του κύματος φτάνοντας στην ακτογραμμή με ύψος δεκάδων εκατοστών και μέγιστο 1 μέτρο όπως έδειξαν οι παρατηρήσεις υπαίθρου.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

III.1 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΘΕΣΗΣ ΝΕΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

Συμφώνα με τον με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'), «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της». Με βάση τις μέγιστες τιμές του κυματισμού στην περιοχή, τόσο στην περιοχή της Αγίας Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη, μπορούν να φτάσουν έως το ύψος του 1m με δεδομένο ότι τα κύματα θραύονται σε ικανή απόσταση

από την ακτογραμμή πάνω στη συστοιχία των βράχων και βραχονησίδων. Άρα, η οριογραμμή του Αιγιαλού ορίζεται με βάση την ισοϋψή του 1m. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει φυσική βλάστηση το όριο του αιγιαλού θα πρέπει να ταυτίζεται με το ανώτερο όριο στο οποίο αυτή εμφανίζεται.

➔ Η θέση της οριογραμμής του αιγιαλού φαίνεται στις εικόνες των αεροφωτογραφιών και έχει αποτυπωθεί στο τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την παρούσα εργασία.

III.2 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΥΠΑΡΞΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Όλα τα στοιχεία που συλλέχθηκαν ή παρήχθησαν κατά τη διάρκεια αυτής της μελέτης, χρησιμοποιήθηκαν για να διερευνηθεί η θέση του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή Αγίας Κυριακής και Βιβιλάκη ανατολικά της πόλης των Χανίων και η θέση του νέου αιγιαλού όπως αυτοί ορίζονται σύμφωνα με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'). Συμφώνα με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας «ο αιγιαλός δεν δημιουργείται με σχετική πράξη της Πολιτείας, αλλά προκύπτει από φυσικά φαινόμενα, δηλαδή τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, η δε προβλεπόμενη στον νόμο διαδικασία καθορισμού των ορίων του δεν αποσκοπεί παρά στη διαπίστωση του πραγματικού αυτού γεγονότος». Με βάση αυτό τα συμπεράσματα της έρευνας αυτής συνοψίζονται ως εξής:

α. Κατά τις τελευταίες εκατονταετίες δεν υπήρξαν στην περιοχή μελέτης σημαντικές ανοδικές τεκτονικές κινήσεις, οι οποίες να έχουν προκαλέσει ισχυρή ανύψωση της χέρσου και προέλαση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, ώστε να υπάρχει αξιόλογη μετακίνηση του παλαιού αιγιαλού στο διάστημα αυτό.

β. Από τη συγκριτική μελέτη των αεροφωτογραφιών και δορυφορικών εικόνων (1945-2018) προκύπτει, με βεβαιότητα, ότι για το διάστημα των τελευταίων 73 χρόνων δεν υπάρχει φυσική προέλαση της ακτογραμμής της περιοχής μελέτης προς τη θάλασσα εκτός της θέσης που κατασκευάστηκε το λιμάνι στην Αγ. Κυριακή. Αντιθέτως, υπάρχει υποχώρηση της ακτογραμμής στην περιοχή της Αγίας Κυριακής.

γ. Το όρυγμα που ανοίχτηκε στην Αγ. Κυριακή έφτασε σε βάθος 2,50m όπου

αφού έκοψε χερσαίες αποθέσεις συνάντησε υδροφόρο ορίζοντα γλυκού νερού. Τα χερσαία αυτά ιζήματα έχουν αποτεθεί πάνω στα θαλάσσια ιζήματα του Πλειοκαίνου, μέσω του υδρογραφικού δικτύου ή της δράσης των ανέμων στην περιοχή.

Όπως προαναφέρθηκε οι παράγοντες που κυρίως συμβάλλουν στη διαμόρφωση του αιγιαλού, παλαιού και νέου, είναι, α) οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας, β) οι μακροχρόνιες τεκτονικές κινήσεις λόγω ευστατισμού και οι τεκτονικές κινήσεις λόγω σεισμικής δράσης, γ) η αλληλεπίδραση ξηράς-θάλασσας και δ) οι ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Στην περιοχή μελέτης παρατηρούμε ότι:

- 1) Οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια.
- 2) Η τεκτονική δράση στην περιοχή, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι έντονη από το Μειόκαινο μέχρι σήμερα. Η ευρύτερη περιοχή λόγω των τεκτονικών κινήσεων βρίσκεται σε ένα καθεστώς άνοδου που πιστοποιείται από την παρουσία μιας αναδυμένης ακτογραμμής κυρίως στη δυτική Κρήτη. Οι ανοδικές αυτές κινήσεις δεν φαίνεται να έχουν δράσει κατά το πρόσφατο παρελθόν, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την απουσία καταγραφής ενός μεγάλου σεισμικού γεγονότος τα τελευταία 150 χρόνια, που να συνδέεται με απότομη μεταβολή στις ακτές. Οι μακροχρόνιες ευστατικές κινήσεις σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία, έχουν σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της περιοχής της μελέτης με ταχύτητα 2 χιλιοστά ανά έτος. Επομένως, κατά τα τελευταία 134 έτη υπήρξε άνοδος της περιοχής κατά 26 cm περίπου, μέγεθος που προφανώς ελάχιστα επηρέασε τη θέση του παλαιού αιγιαλού (ελάχιστα προς τα ανάντι του σημερινού αιγιαλού) λόγω ευστατισμού.
- 3) Όσον αφορά την αλληλεπίδραση ξηράς – θάλασσας στην υπό μελέτη περιοχή, φαίνεται ότι αυτή δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στην διαμόρφωση του παλαιού αιγιαλού. Η δράση του κυματισμού και των ρευμάτων στην περιοχή αυτή εξ' αιτίας των ανέμων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η περιοχή με την ταυτόχρονη διάβρωση των ακτών, φαίνεται ότι είναι σε ισορροπία με την ικανοποιητική προσφορά ιζημάτων από την ξηρά προς την θάλασσα. Ακόμη και στις εκβολές των χειμάρρων κατά μήκος των ακτών της περιοχής δεν

παρατηρείται καμία σημαντική απόθεση ιζημάτων και δημιουργία προσχώσεων με εξαίρεση στη θέση που είναι το λιμάνι της Αγ. Κυριακής.

4) Η ακριβής οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στηρίζεται επιπρόσθετα στη χρονολόγηση κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων (κυρίως αντιπροσώπων του γένους *Ammonia*), δείγματος που βρέθηκε ακριβώς πάνω των χερσαίων υλικών της εκσκαφής και εντός των αιολικών αποθέσεων. Η ακριβής ραδιοχρονολόγηση έγινε με τη μέθοδο AMS του C14. Στην εκσκαφή CHAN-1, σε βάθος 1.60 m η χρονολόγηση των κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων που εγκλείεται στις αμμούχες αποθέσεις, προσδιόρισε την ηλικία σε ημερολογιακά έτη 4.280 ± 30 BP χρόνια πριν από σήμερα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως το 2015 η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη (εκτός ελαχίστων τοπικών και μικρών διαφορών), δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 134 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος.

6) Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις, μόνο το σημερινό αιγιαλό θα μπορούσαν να επηρεάσουν γιατί αυτές δεν υπήρχαν την εποχή που δημιουργήθηκε ο παλαιός αιγιαλός.

Επιπλέον λόγω των μεγάλων μορφολογικών κλίσεων των πρηνών της ακτής, που κατά θέσεις γίνονται και κατακόρυφες (περιοχή Βιβιλάκη), ο παλαιός αιγιαλός ακολουθεί τον σημερινό αιγιαλό και μπορεί να αποτυπωθεί σε υψόμετρο που κυμαίνεται από 1,00 m έως 1,26 m

➔ Τέλος, από την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που προαναφέρονται, συμπεραίνεται ότι η θέση του ορίου του παλαιού αιγιαλού τόσο στην περιοχή της Αγ. Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη σχεδόν συμπίπτει με την οριογραμμή του σημερινού αιγιαλού, και παράλληλα προς την γραμμή του οριοθετημένου σημερινού αιγιαλού κατά 0,5 m μέγιστο, όπως φαίνεται στο σχέδιο κλίμακας 1:500 που αποτελεί τμήμα του ορθοφωτοχάρτη του κτηματολογίου.».

Επισυνάπτουμε ήδη στην παρούσα ως Παράρτημα Ι και επικαλούμαστε το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από

Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του ΕΜΠ και του ΕΚΠΑ και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού.

IV

1. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι με την Υπουργική Απόφαση 283/7.1.2014 του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων εικοσιέξι (26) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή «Ταμπακαριά» Χαλέπας Δ. Χανίων (ν. Χανίων) και καθορισμός χρήσεων γής και ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης αυτών» (ΦΕΚ, ΤΑΑΠΘ 27/24.1.2014), η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 3.α και 3.γ του ν. 4067/2012 «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός» (Α'79), χαρακτηρίσθηκαν ως διατηρητέα 26 κτίρια με τα παραρτήματά τους στον παράλιο περιβάλλοντα χώρο στον οποίο είναι ενταγμένα και σχετίζονται με τη λειτουργία της χρήσης βυρσοδεψείου στην περιοχή Ταμπακαριά οδού Βιβιλάκη στη Χαλέπα Χανίων. Τα 26 χαρακτηρισθέντα κτίρια αναγράφονται στον περιλαμβανόμενο στην ΥΑ πίνακα, όπου αναφέρονται κατ' αύξοντα αριθμό (1-26), διεύθυνση (επί της οδού Βιβιλάκη σε διάφορους αριθμούς της) και φερόμενο ιδιοκτήτη, έχουν δε αποτυπωθεί σε συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα, συνδημοσιευθέν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για την έκδοση της εν λόγω ΥΑ λήφθηκαν υπόψη σύμφωνα με το προοίμιό της, μεταξύ άλλων, οι γνωμοδοτήσεις 1/συν.1/5.12.2012 και 44/συν. 10/5.6.2013 του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, καθώς και η από 5.3.2009 αιτιολογική έκθεση της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού-Τμήμα Παραδοσιακών Οικισμών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Οι ήδη αιτούντες είμαστε ιδιοκτήτες των χαρακτηρισθέντων ως διατηρητέων κτιρίων με αριθμούς 2/Βιβιλάκη 9Α, 4/Βιβιλάκη 11, 5/Βιβιλάκη 13, 6/Βιβιλάκη 15, 7/Βιβιλάκη 15^α, 23/Βιβιλάκη 53, Πλοιάρχων 1866 αρ. 42, και 24/Βιβιλάκη 55.

2. Η Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της Υπηρεσίας παρέχει πλήθος στοιχείων για την ιστορία, το περιβάλλον και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Ταμπακαριών οδού Βιβιλάκη, με αναφορά και στο συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα που συνέταξε η Υπηρεσία. Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται, μεταξύ άλλων, ότι τα ακίνητά μας δεν ευρίσκονται εντός παλαιού αιγιαλού, ο οποίος εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και ανατιολόγητα καθορίσθηκε στην περιοχή τους, αφού συνιστούν ιδιοκτησίες των δικαιοπαρόχων μας και ήδη δικών μας από τα τέλη του 19^{ου} και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα.

Όπως ήδη εκτέθηκε, ο νομοθέτης, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του καθορισμού παλαιού αιγιαλού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν, θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, όταν πριν από το έτος 1884 υπάρχουν κατοχές ιδιωτών στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του παλαιού αιγιαλού, η Επιτροπή μπορεί να αναχθεί μόνο μέχρι του χρόνου αυτού για να διαπιστώσει την θέση και τα όρια του παλαιού αιγιαλού. Η κρίση της Διοίκησης για τον χρόνο διαμόρφωσης του παλαιού αιγιαλού πρέπει να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά.

Στην εξεταζόμενη πάντως περίπτωση, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας για την έκδοση της ΥΑ χαρακτηρισμού των Ταμπακαριών της οδού Βιβιλάκη ως διατηρητέων ελήφθη υπόψη και το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους, επικαλούμαστε δε και την ΥΑ, αλλά και τις προπαρασκευαστικές πράξεις για την έκδοσή της προς στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντός μας για την υποβολή της παρούσας.

V

Επικαλούμαστε, προς τεκμηρίωση της παρούσας αίτησής μας καθώς και προς στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντός μας για την

υποβολή της, και την προαναφερθείσα Υπουργική Απόφαση για τον χαρακτηρισμό των κτιρίων επί των ακινήτων ιδιοκτησίας μας ως διατηρητέων, την οποία επισυνάπτουμε με το προαναφερθέν τοπογραφικό διάγραμμα ως Παράρτημα II (βλ. παραπάνω IV).

Επίσης, προσκομίζουμε με την παρούσα τους τίτλους κήσης μας, όπως παρατίθενται και περιλαμβάνονται στο επισυναπτόμενο Παράρτημα III.

VI

Επειδή με την από 9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων καθορίσθηκε παλαιός αιγιαλός, χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις.

Επειδή η υπόψη απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε, κατά το μέρος που αφορά τον παλαιό αιγιαλό, εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και με πλημμελή αιτιολογία.

Επειδή το σφάλμα του καθορισμού παλαιού αιγιαλού αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη Επιστημονική Μελέτη.

Επειδή η προσκομιζόμενη Επιστημονική Μελέτη υποβλήθηκε σε επιστημονική αξιολόγηση, δέχθηκε και δέχθηκε άριστες κριτικές από την Επιστημονική Κοινότητα, όπως προκύπτει από το παρακάτω κατ' αναπαραγωγή τιθέμενο απόσπασμα:

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Μετά από ενδελεχή έλεγχο όλων των δεδομένων και επιστημονικών στοιχείων της παρούσης υπό κρίση ερευνητικής μελέτης θεωρούμε ότι η προς αξιολόγηση ερευνητική μελέτη είναι πρωτότυπη και επιστημονικά άρτια. Οι συγγραφείς αντιμετωπίζουν το αντικείμενο της έρευνας με βάση τις σύγχρονες επιστημονικά μεθοδολογίες και αναλύσεις εδάφους, αλλά και αεροφωτογραφίες, σε συνδυασμό πάντα με τα υπάρχοντα ακόμα και προ του 1945 δεδομένα, με τρόπο υποδειγματικό και πλήρως τεκμηριωμένο. Η μεθοδολογία και η διαδικασία που ακολουθήθηκε κατατάσσει την εργασία σε αρκετά υψηλού επιστημονικού ενδιαφέροντος. Αυτό προκύπτει και από το διεθνώς αναγνωρισμένο και αξιόπιστο εργαστήριο ραδιοχρονολόγησης στο οποίο έγιναν οι αναλύσεις των δειγμάτων εδαφών.

Συγχαίρουμε όλους τους επιστήμονες-ερευνητές για την εκπόνηση της υπό κρίση ερευνητικής επιστημονικής μελέτης. Θα θέλαμε ιδιαίτερα να συστήσουμε στους συγγραφείς ερευνητές να προβούν στα απαραίτητα για την εφαρμογή της μεθοδολογίας τους, ώστε να εφαρμοστεί απαρέγκλιτα από ενδιαφερόμενους φορείς ώστε η μελέτη να αποτελέσει την βάση για τον καθορισμό των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού, όπως αυτή εφαρμόζεται στα παραδείγματα που εμπεριέχει.

Κατόπιν τούτων προτρέπουμε το ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ να δημοσιεύσει και να συμπεριλάβει στην βιβλιοθήκη του την συνημμένη ερευνητική επιστημονική εργασία η οποία θεωρούμε ότι είναι πολύ χρήσιμη για τα μέλη του τα οποία ασχολούνται με το αντικείμενο καθορισμού του αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού.

Αθήνα, 30.04.2018

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΑΝΤΕΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ομότ. Καθ/τής Ε.Μ.Π.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
τ. Καθ/τής Ε.Μ.Π.
Καθ/τής Παν. Αμβούργου

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
τ. Καθ/τρια Ε.Μ.Π.

Βεβαιείται το γνήσιο της υπογραφής
της υπογράφουσας
Αθήνα 24.05.2018
Η Συνεδριούσα Γραμματέας της Ένωσης

Γ. ΠΑΤΑΚΙΑ

Βεβαιείται το γνήσιο της υπογραφής
της υπογράφουσας
Αθήνα 24.05.2018
Η Συνεδριούσα Γραμματέας της Ένωσης

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΕΣΗ

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, οι ιδιοκτήτες ακινήτων στα Ταμπκαριά οδού Βιβιλάκη ουδέποτε ενημερωθήκαμε για τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού στο πλαίσιο της σχετικής διοικητικής διαδικασίας, ενώ η Διοίκηση δεν ερεύνησε κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του α.ν. 2344/1940 «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884.

Επειδή, ήδη, δυνάμει αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με τις οποίες έγιναν αποδεκτές οι σχετικές γνωμοδοτήσεις του αρμόδιου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, έχουν διαγραφεί από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και έχουν αποδοθεί στους ιδιοκτήτες τους μετά από έλεγχο του ιδιοκτησιακού καθεστώτος τους έως το έτος 1884. Ειδικότερα:

1. Με την με αρ. 1120749/8529/Α0010/18.12.1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 579,00 τ.μ. και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Βασίλειο Κων. Σεργάκη και Ελευθερία, Αμαλία και Κυριάκο Στυλ. Σεργάκη, στους οποίους παραδόθηκε δια του με αρ. πρωτ. 1512/10-8-99 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής,

2. Με την με αρ. 1026002/2403/Α0010/31.3.2000 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφησαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 296,90 τ.μ. και 226,00 τ.μ. και παραδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους Εμμανουήλ, Αργυρώ, Στέφανο και Αικατερίνη Αγοραστάκη, στους οποίους παραδόθηκαν δια του με αρ. πρωτ. 1534/31-8-200 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

3. Με την με αρ. 102280/704/Α0010/8.3.2002 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) και παραδόθηκε στους ιδιοκτήτες του Μαρία χήρα Νικολ. Κυπραίου, Ιωάννη Νικολ. Κυπραίο, Νικήτα Νικολ. Κυπραίο και Ζωή Νικολ. Κυπραίου, στους οποίους παραδόθηκε δια σχετικού Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

4. Με την με αρ. 1004766/9077ΠΕ/Α0010/19.1.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διεγράφη από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήμα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού

134,25 τ.μ. και παραδόθηκε στον ιδιοκτήτη του Κωνσταντίνο Πρινιωτάκη, δια του με αρ. πρωτ. 917/5-5-2005 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

5. Με την με αρ. 1118064/8158/A0010/29.11.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαγράφηκαν από τα βιβλία δημοσίων κτημάτων τμήματα του υπ' αριθμ. ΑΒΚ 399 Δημοσίου Κτήματος (παλαιού αιγιαλού) εμβαδού 89,00τ.μ. και 191,60 τ.μ. παραδόθηκαν στην ιδιοκτήτη τους δια του με αρ. πρωτ. 640/28-3-008 Πρωτοκόλλου Παράδοσης Παραλαβής.

Επειδή κατόπιν του με αριθμό πρωτοκόλλου 8134/26.3.2003 εγγράφου του Δήμου Χανίων, με το οποίο ζητήθηκε ο επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή «Ταμπακαριά» της οδού Βιβιλάκη Χανίων, κινήθηκε η κατά νόμο διοικητική διαδικασία και επελήφθη η κατ' άρθρο 3 του ν. 2971/2001 αρμόδια Επιτροπή καθορισμού των ορίων αιγιαλού-παραλίας. Η εν λόγω Επιτροπή συνεδρίασε την 29.3.2006 και εξέτασε το θέμα «Επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού στη θέση Βυρσοδεψεία (οδός Βιβιλάκη) πόλεως Χανίων, Νομού Χανίων, όπως αυτές καθορίστηκαν με την αριθ. 400/9.1.1985 απόφαση του Νομάρχη Χανίων (ΦΕΚ 29/Δ/14.2.1985)». Αφού έλαβε υπόψη πλήθος στοιχείων -ιστορικών, φυσικών/γεωμορφολογικών, ιδιοκτησιακών- και διενήργησε αυτοψία στην περιοχή, συνέταξε την από 29.3.2006 Έκθεση, με την οποία γνωμοδότησε ομόφωνα για «1. Την κατάργηση της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού από το τοπογραφικό διάγραμμα, με το οποίο καθορίστηκαν οι οριογραμμές αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού με την 400/9-1-1985 απόφαση Νομάρχη Χανίων ...».

Επειδή η ως άνω διοικητική διαδικασία δεν εξελίχθηκε μετά την έκδοση τα προαναφερθείσας γνωμοδότησης.

Επειδή διαθέτουμε έννομο συμφέρον για την υποβολή της παρούσας.

Επειδή η παρούσα είναι νόμιμη και βάσιμη, αποδεικνυόμενη από τα έγγραφα που επισυνάπτονται ως Παραρτήματα Ι-ΙΙΙ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
και με την επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση και να επανεξετασθεί ο καθορισμός των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού στα Ταμπακαριά της περιοχής οδού Βιβιάκη (συμπεριλαμβανομένης της οδού Πλοιάρχων 1866 αρ. 42) της συνοικίας Χαλέπα Χανίων, ώστε να καταργηθεί η οριογραμμή του καθορισθέντος με την από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων παλαιού αιγιαλού.

Συνυποβάλλονται με την παρούσα, ως αναπόσπαστο τμήμα της τα ακόλουθα τρία (3) Παραρτήματα (I, II, III) ως εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Η προσκομιζόμενη Επιστημονική Μελέτη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Η ΥΑ χαρακτηρισμού 26 κτιρίων Ταμπακαριών ως διατηρητέων και η Εισήγηση του ΚΕΣΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τίτλοι κτήσης αιτούντων υπό Α-Η ανά ακίνητο

Χανιά, 16 Αυγούστου 2018

Οι αιτούντες

Α. Δια της πληρεξούσιας
Τσιγάλογλου

δικηγόρου Χριστιάννας
CASA DELFINO
ΕΞΕΛΑΔΧΕΙΑΚΕΣ - ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α.Ε.
Θεοφάνους 9 - Χανιά
ΤΗΛ. 93.091 - Α.Φ.Μ. 09102601
Α.Ο.Υ. Α' ΧΑΝΙΩΝ

Β. 1)

2)

Γ.

Δ. 1)

2)

Ε.

ΣΤ. 1)

2)

Ζ.

Η. 1)

2)